

[Birgith Mogensen]

enkelt ting. Hvis narkoproblemet skal løses, skal det løses på alle fronter på én gang.

Hr. Erik B. Smith mente også, det var for omfattende, men han mente til gengæld ikke, at der var nogen lette løsninger. Det er der heller ikke, og det er derfor vi må gøre noget for at gøre det så effektivt som overhovedet muligt. Hr. Erik B. Smith mente, at der eventuelt kom metadon ud på det frie marked. Ja men det kan der jo ikke gøre, for i forslaget står der netop, at det skal indtages hos lægen under kontrol. Jeg ved godt, at der er læger i dag, ydermere nogle, som skulle vide bedre, som uddele op til 300 metadonpiller ad gangen til deres patienter. Og så går det galt, for er der noget, metadon ikke må benyttes til, er det at uddele det til flere dages eller ugers forbrug på én gang. De kan simpelt hen ikke administrere det. De får medlidenhed med de kammerater, som ikke har noget, så de giver noget af det væk, og så kan de selv gå på markedet bagefter og købe de hårde stoffer.

Fru Nathalie Lind beklager, at CD kommer med forslaget som et beslutningsforslag med 5 minutters taletid. Jeg havde også gerne set, at der havde været længere taletid. Vi har haft forespørgsler i folketinget om det samme emne, men der sker intet bagefter. Nu måtte vi prøve på denne måde. Det viser sig altså også, at der ikke er særlig stor opbakning. Så må vi bare komme igen, for der må gøres noget.

Samtidig siger fru Nathalie Lind, at narkomaner skal stilles over for opgaver, at der skal kræves noget af dem. Det er rigtigt. Der er ikke noget, narkomanerne hellere vil end at løse nogle opgaver, for så kommer de til at føle sig som mennesker igen. I dag, hvor de skal ud og skaffe stoffet på markedet, har de kun heroin i hovedet og kan ikke beskæftige sig med andet. I det øjeblik de kommer op til en læge og de får op til blokeringsgrænsen, tager de ikke stof ved siden af. Samtidig får de noget andet at tænke på og kan tænke på noget fornuftigt. Jeg har set mange unge mennesker, som har været narkomaner 10, 12 og 15 år, som har været heldige at komme til et behandlingssted, hvor der virkelig bliver gjort noget for dem. De bliver sat til at bestille noget, der er nogle til at hjælpe dem og støtte dem den første tid, og de bliver simpelt hen så arbejdsivrige, at de næsten ikke er til at stoppe. F.eks. læste en ung pige til studentereksamen på ingen

tid, mens hun gik på nedtrapning på metadon.

Jeg vil takke fru Karen Thurøe Hansen for opbakningen. Den var jeg meget glad for.

Hr. Erlendsson kom ind på det samme, som han har været inde på før: hvorfor skal vi bruge metadon? Vi kan lige så godt bruge noget andet. Ja men det kan vi da godt. Der er bare det at sige til det, at metadon kan blokere en hel dag eller et helt døgn. Hvis de skal have nogle af de andre stoffer, så skal det indtages 2, 3, 4, 5, 6 gange i døgnet. Det er simpelt hen både for at lette behandlingssystemet og for at lette narkomanen. Hvis der var et andet stof, der virkede lige så godt, så for mig gerne, men indtil nu er det ikke opfundet.

Fru Birthe Nielsen giver som sædvanlig samfundet skylden. Det er ikke noget samfundsproblem. Der findes narkomani i samtlige lande, ligegyldigt hvilken styreform og hvordan samfundet er opbygget. Det er noget, der er kommet her til landet med alle de forskellige bevægelser, der startede med blomsterbørnene osv. Fru Birthe Nielsen taler også om bondegårdsferierne. Det er det samme, som den rapport gør: den romantiserer det hele. Bare de unge mennesker kommer ud på en bondegård, så er de såmænd ikke narkomaner mere. Jo, de er. De får også stoffer på bondegårdene, samtidig med at de går ned på det lokale værtshus og drikker guldbajere, men de bliver ikke stoffri af det.

I Amerika er der opnået masser af fine resultater, og jeg skal gerne give en dokumentation af, hvor de kommer fra. Bl.a. kan jeg sige her – uden at dokumentere det; det skal jeg sende – at der er 75.000 unge mennesker i metadonbehandling i Amerika, og dér, hvor man har de klinikker, der bliver drevet bedst, er der så godt som ingen kriminalitet mere. Den er faldet med 94 pct., så vidt jeg husker.

Der har i en lang periode også i Amerika været drevet metadonklinikker, som ikke virkede. Vincent Dole lavede for 6–7 år siden en rapport – han er vel nok den, der ved mest om narkomani i hele verden – og den var ikke særlig opløftende. Dér kom han selv med alle de negative ting, der var. For få dage siden er han kommet med en ny, og den viser nogle helt andre resultater, for nu har man fundet ud af en sådan dosering, at de når en blokering.